

TARTALOMJEGYZÉK

Szerkesztői előszó

Beszámoló az ÖBK éves tevékenységéről

Kirándulásaink

Igazgatói tájékoztató a 2016/2017. tanévről

Jubiláns érettségi találkozók

Búcsúzunk halottainktól

Terveink a 2018. évre

Hagyományos összejöveteleink:

Veszprémben: minden hónap első hétfőjén 16 órakor a Lovassy László Gimnáziumban január, július és augusztus kivételével,

Budapesten: minden hónap második hétfőjén 16 órakor a nyári szünet kivételével a Bohém Bisztróban, / Lövőház u. 16/.

Számlaszámunk, melyen köszönettel fogadjuk egyesületünk támogatását:

11748007-20043544

SZERKESZTŐI ELŐSZÓ

Kedves Öregdiák Barátaink, kedves Olvasó!

Szeretettel köszöntünk/köszöntjük.

Hagyományos évente megjelenő Tájékoztatónkat tartod/tartja kezében.

Egyesületünk 2016-ban ünnepelte megalakulásának 30. évfordulóját.

1989-től kezdve minden esztendőben Tájékoztató füzet, évkönyv jelent meg dr. Varga Miklós szerkesztői munkája eredményeképpen azzal a céllal, hogy azokhoz az egyesületi taghoz is eljussanak az Öregdiák Baráti Kör /a továbbiakban ÖBK/ életéről, tevékenységéről, tagságáról információk, akik életkoruk vagy egészségi állapotuk miatt nem tudtak aktívan részt venni programjainkon. Az évek múlásával természetesen számuk egyre nőtt.

Különösen fontos volt és fontos ma is a lovassys identitás őrzése és erősítése szempontjából az aktuális, előző tanév, jelen esetben a 2016/17. céljairól, eseményeiről, eredményeiről szóló igazgatói tájékoztató. Visszamenőleg is köszönet az információkért!

A lovassys identitás őrzésének hagyományos alkalmi az érettségi találkozók. Egyre kevesebb kapaszkodót nyújtó világunkban a gyökerek, az ifjúsághoz köthető értékek, a szorosabb emberi kapcsolatok segíthetnek eligazodni, mindennapjainkat megélni. A jubiláns - 25. 50. 60. 65. 70.- érettségi találkozók a szervezőkkel való kapcsolatfelvétel nyomán az ÖBK ezüst, arany, gyémánt, vas, rubin emléklappal, a piarista hagyomány alapján un. matura emlék lappal mint tárgyi emlékekkel járul hozzá igény esetén az együttlét ünnepi hangulatának biztosításához. Kiadványunkban az érettségi találkozókról készült fotók, beszámolók kordokumentumok és kedves emlékek is. Köszönet érte a találkozók szervezőinek, krónikásainak!

A gyökerek erejét bizonyítja, hogy volt diákjaink, akik az élet különböző területein tehetségük, képességeik segítségével vezető pozíciókba kerültek, szívesen látják az ÖBK tagjait az általuk vezetett, képviselt intézményekben. Harmadik éve járunk vendégségbe, kirándulásainkról „Vendégségben” rovatunkban tudósítunk megköszönve vendéglátónknak a kedves, szíves fogadtatást.

Mi vagyunk a vendéglátók, amikor a fent említett egykori lovassys diákok látogatnak el hozzánk első hétfői összejöveteleink valamelyikén, hogy tudományos eredményeikről, kulturális vagy közéleti tevékenységükről tájékoztassanak bennünket. Izgalmas, érdekes előadásaikról, jóízű beszélgetéseinkről „Vendégeink voltak” rovatunkban igyekszünk minél hitelesebben beszámolni azoknak, akik nem tudtak részt venni rendezvényünkön.

A „Halottainktól búcsúzunk” rovatban felidézzük azon kedves öregdiák társaink alakját, akik elhagytak bennünket.

Köszönet egyesületünk szellemi és anyagi támogatásáért mindenkinek, akit illet!

a szerkesztő

Beszámoló az ÖBK éves tevékenységéről

Összejöveteleink

Közgyűlési döntéssel elfogadott programunk szerint 2017. **április** első hétfőjén **Porga Gyulát**, Veszprém Megyei Jogú Város **polgármesterét** és öregdiák társunkat, a Fidesz színeiben politizáló **dr. Strenner Zoltán önkormányzati képviselőt** hívtuk vendégségbe.

A meghívásnak konkrét célja volt. Megbízható, első kézből való információt szerettünk volna kapni arról, hogy a Lovassy László Gimnázium Várban üresen álló épületének milyen sorsot szán a önkormányzat. Az intézmény 1968-ban, 50 éve költözött a Cserhát lakótelepre a Közgazdasági Szakközépiskolának helyet adva, de már egy évtizede üresen áll. Jubiláns érettségi találkozók alkalmával az öregdiákok hiába szerettek volna osztálytermükben találkozni, az épület veszedelmesen leromlott állapota ezt nem tette lehetővé.

Polgármester úrral folytatott beszélgetésünknek természetesen ez volt a fő témája.

Polgármester úr arról biztosította a társaságot, hogy a város mindenképpen tulajdonában szeretné tartani az épületet kulturális célra felhasználandó. Elmondta, hogy ehhez keresik a forrást. A halványan körvonalazódó terv szerint interaktív múzeumot szeretnének benne működtetni a sok városunkba, Várba látogató diák számára hasznos és érdekes időtöltést ajánlva. Ehhez a készülő „Európa kulturális fővárosa 2023” program keretében kívántak forrást megpályázni. A jelenlevők örömmel fogadták az elképzelést azt kérve, hogy az épületben létesüljön egy **iskolatörténeti kiállítás**, megőrzendő a mintegy 300 év kultúrtörténetének fontos szeletét, hiszen a piarista és későbbi Lovassy Gimnázium tanárai, diákjai közül sokan nem csak Veszprém, de a régió, sőt az ország életének is alakítói voltak. Nincs ez másképp a jelenben sem!

E sorok írása közben érkezett a jó hír, miszerint Veszprém hét megyei jogú város közül Debrecen és Győr mellett tovább jutott a pályázati első fordulón. Ám mégsem ettől a pillanatnyilag még bizonytalan forrástól várhatjuk az öreg Lovassy sorsának jobbra fordulását! A nyár folyamán ugyanis új lehetőség körvonalazódott. A bírósági rendszer keretében az országban hat regionális, un. közigazgatási bíróságot állítanak fel, az egyiket Veszprémben.

A Megyei Bírósággal szemben az üres épület választása hasznos és racionális döntésnek látszott, így az Országos Bírósági Hivatallal egyezség született. Eszerint az épület a város tulajdonában marad, az OBH felújítva használja. Örömmel értesültünk a jó hírről, hogy ebben a funkciójában is megvalósul a kért és ígért iskolatörténeti kiállítás, melynek fenntartója a polgármestert úrtól származó friss információ szerint az önkormányzat lesz.

Köszönjük és várjuk a tervek mielőbbi megvalósulását.

A két hónapos nyári szünet után **szeptemberi** együttlétünk az „iskolakezdés” jegyében zajlott. Meghallgattuk Pálffy Zoltán igazgatóhelyettes tájékoztatóját a 2016/17. tanév eredményeiről, a felsőoktatási intézményekbe való bejutási irányokról, arányokról. Erről részletesebben olvashatunk a 2016/17. évről szóló igazgatói tájékoztatóban.

Örömmel tapasztaltuk ezen összejövetelünk alkalmával az Öregdiák Baráti Kör létszámának, aktív tagságának növekedését. Vonzó programjaink nyomán 2017-ben a nyugdíjas lovassys tanárok közül csatlakozott hozzánk Minyó Jánosné, Molnár Antal, Szelényi Gézáné. Szelényi Géza és Tölgyes Józsefné, bővítve lehetőségeinket a közös tanár-diák múlt felidezésére. Az 1950-es években érettségizettek közül Telkes Mária, a 60-as évekből Marton Erzsébet, Kővári Szilvia, Laczó Zsuzsanna, Léber Mária, Rohonyi András, Rohonyi István, Szakál Adorján, Rozs László, Kuchta László, Bács Péter, a 70-es évekből Fábíán Péter és Kovács Tibor, valamint pártoló tagként Adusz Ágnes, Vargáné Molnár Klára és Lechnerné Kovács Ildikó.

Októberi összejövetelünkre ismét vendéget hívtunk, **Pálffy Gézát**, aki 1989-ben érettségizett a Lovassy László Gimnázium speciális matematika tagozatán

Tanulmányait a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem történelem és levéltár szakán végezte. 1994 óta dolgozik a Magyar Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi Kutatóközpontja Történettudományi Intézetében, jelenleg tudományos tanácsadó és az MTA BTK TTI Szent Korona Kutatócsoport vezetője.

2010-től az MTA doktora.

Kutatási területe a Magyar Királyság és a Habsburg Monarchia 16–18. századi története, elsősorban a törökellenes védelmi rendszer, a királyság katonai elitje és arisztokráciája, a magyar rendek és a bécsi udvar kapcsolatrendszere. A politika-, had- és társadalomtörténet mellett kiemelten érdeklődik a Szent Korona históriája és a magyar uralkodókoronázások, a sírkövek kutatás és térképtörténet, valamint a horvát–magyar és szlovák–magyar kapcsolatok iránt. E témakörökben angol, horvát, magyar, német, román és szlovák nyelven 27 önálló kötete, illetve angol, cseh, francia, horvát, magyar, német, olasz, orosz, osztrák, szlovák és török folyóiratokban és tanulmánykötetekben mintegy 350 közleménye jelent meg. Idézettsége meghaladja a 4250 hivatkozást.

Tagja számos magyar és közép-európai (cseh, horvát, morva és német) történeti folyóirat szerkesztőbizottságának, továbbá az Osztrák–Magyar Akció Alapítvány kuratóriumának. 1999 őszétől négy esztendőn át főtítkárhelyettese volt a Magyar Történelmi Társulatnak. Tudományos kutató- és oktatómunkája elismeréseként 2002-ben elnyerte a Talentum Díjat, 2011-ben a Kárpát-medencei népek tudományos-kulturális együttműködésének fejlesztéséért a Magyar Kultúra Lovagja címet, 2015-ben pedig a Magyar Érdemrend Tiszti keresztje polgári tagozatát.

2012-ben a Szent Korona és a magyar uralkodó-koronázások 1526 és 1916 közötti kutatására elnyerte a Lendület kutatói ösztöndíjat, amelynek segítségével e kiemelkedően fontos téma vizsgálatára önálló kutatócsoportot (MTA BTK TTI „Lendület” Szent Korona Kutatócsoport) alapíthatott, amelyet kimagasló eredményeire tekintettel az Akadémia elnöke 2017-től véglegesített.

A fiatal tudós a Lendület programban történészként kutatócsoport vezetőjeként 2012-2017 közötti kutatási eredményeik egy szeletéről tartott izgalmas, érdekes előadást **„Székesfehérvártól Budáig: újdonságok a 16-18. századi magyar uralkodókoronázásokról”**. Vetített képes bemutatója, előadása a történelemtanárok számára is újdonságokkal szolgált megerősítve az idős hallgatóságban a jó érzést, a büszkeséget, amit fiatal, tehetséges tudósok, tanítványaink-iskolatársaink eredményei nyomán érzünk.

Jó szívvel ajánlom minden kedves Olvasónknak azt a CD-n elérhető kb. egy órás filmet, aminek a szakértője volt Pálffy Géza, és amit az előadás után is megvásárolhattunk. A Lovassy Gimnáziumban Pálffy Zoltánnál ma is kapható. Címe: A Szent Korona és koronázási kincseink nyomában – Ismeretterjesztő film az MTA BTK TTI „Lendület” Szent Korona Kutatócsoport legfontosabb felfedezéseiről.

A magyarság e legfőbb nemzeti kincsének és a királykoronázások eddig ismeretlen történeteit ismerhetjük meg a filmből. Hogy került a Szent Korona világhódító Szulejmán szultán kezébe? Mikor ferdülhetett el a keresztje? Fejére tette-e Bethlen Gábor, Erdély fejedelme? Mit üzen a 21. század emberének a Szent Korona és a koronázási jelvények különleges együttese? Ezekkel az izgalmas problémákkal és új válaszokkal találkozhatunk e történelmi kirándulás során, és ismerkedhettünk Pálffy Géza előadása során.

Köszönjük az élményt!

Arról is örömmel értesültünk a Bécsi Egyetemen, Európa egyik legrégebbi, 1365-ben alapított egyetemén Pálffy Géza előadását meghallgató öregdiák társunktól, hogy a magyar előadók közül imponáló tudásával és nyelvismeretével messze kiemelkedett, nagy sikerrel szerepelt előadónk. Gratulálunk hazai és nemzetközi történész körökben szerzett sikereihez.

Novemberi, Mindenszentek és Halottak napjához közeli összejövételünk tartalmát a **”Tisztelet élőknek, holtaknak!”** tartalommal jellemezhetjük.

Ezen alkalommal ünnepélyes keretek között vette át az 1947-ben érettségizettek nevében **dr. Ortutay Gábor** öregdiák társunk érettségije 70 éves jubileuma alkalmából a rubin matura emléklapot Strommer Páltól, a Magyar Piarista Diákszövetség elnökétől, aki jelenlétével megtisztelte az alkalmat. Eredetileg négy rubin matura emléklap átadását terveztük, de egészségi állapotuk miatt hárman - Hessz Jenő, Ludwig Károly és Simon Pál - nem tudták személyesen átvenni a dokumentumot.

Dr. Ortutay Gábor, mint alapító tag tevékenyen vett részt 1986-ban az ÖBK jogi dokumentumainak megalkotásában, később aktualizálásában. A rubin matura lap átvétele után családja jelenlétében idézte fel pályafutását, hitvallásként megfogalmazta, hogy életének, értékrendjének meghatározója volt a piarista gimnáziumban eltöltött nyolc év.

Az összejövétel résztvevői szeretettel gratuláltunk a 88 éves jubilánsnak, koccintottunk az egészségére azt remélve, hogy jövőre is találkozhatunk az 1948-ban érettségizett osztályból minél több öregdiákkal.

Nemcsak az élőknek, a holtaknak is szenteltük a novemberi együttlétet.

Halottak napján néhányan koszorúkkal felkerestük a Vámosi úti temetőben a **piarista kriptát**, tizenkilenc piarista tanár nyughelyét. Az első halottat, Töttössy Eleket 1875-ben temették ide, az utolsót, Takács Dezsőt 1981-ben. A két legismertebb név a kriptán a veszprémiek számára Bolgár Mihályé és Laczkó Dezsőé. Előbbinek Veszprém vízvezeték rendszerét, utóbbinak többek között a Bakony geológia feltárását, a balácapusztai római villa ásásainak kezdetét köszönhetjük.

A gimnázium emlékfalán elhelyezett **emléktábláknál is koszorúztunk** Halottak napja alkalmából. Fejet hajtottunk Hungler József, Harmath István, Brusznjai Árpád, Mihályi Károly és Horváth Géza tanár urak emléke előtt.

Farkas Béla öregdiák társunk ötlete nyomán felidéztek néhány halott tanárunk alakját. A piarista tanárookra emlékezett dr. Varga Miklós, Kollega Tarsoly Sándorra, kedves osztályfőnökére fényképe előtt Farkas Béla és Salamon György komoly és humoros történetekkel.

Az emlékek felidézése kisebb körökben, társaságokban folytatódott a batyus büfé finomságainak fogyasztása mellett. Azzal az elhatározással zártuk rendezvényünket, hogy hagyományossá tesszük az emlékezésnek ezt a formáját.

Decemberi összejövetelünk hagyományosan karácsonyi tematikájú és hangulatú. Az ünnepi alkalmat nemcsak a fehér abrosz, a karácsony melegét szimbolizáló kis mécsesek, a fenyőgallyak, az igazgató köszöntő jelentették, hanem **karácsonyi versekből és dallamokból álló** projektorra kivetített igényes, szép **összeállítás**, amit **Farkas Béla** öregdiák társunknak köszönhattunk.

Dúsan terített asztal, forralt bor és jóízű beszélgetések mellett búcsúztunk az óévtől és kívántunk egymásnak áldott szép karácsonyt és boldog, örömeinkben gazdag újesztendőt.

Kirándulásaink

Havi összejöveteleink mellett az összetartozást erősítő és sok élményt adó kirándulásainkról tájékoztatjuk azokat a társainkat, akik nem tartottak, nem tarthattak velünk.

Három kirándulást terveztünk a szerkesztői előszóban már jelzett célkitűzéssel, négyet szerveztünk.

Tavaszi, áprilisi budapesti látogatásunkat a szeszélyes áprilisi időjárás miatt el kellett egy héttel halasztani, így aztán a megszokott létszámnál kisebb csapattal érkeztünk **április 27-én** a Bródy Sándor utcai **Törley palotába**, az **Élet és Tudomány** című **hetilap főszerkesztőjéhez, Gózon Ákoshoz**, aki 1988-ban érettségizett a Lovassy László Gimnáziumban.

Bölcsész végzettségű vendéglátónkat, kedves tanítványomat rajtam kívül sokan ismerhették és ismerték, hiszen jelenleg is a Kossuth Rádió Tér-Idő, valamint a Bartók Rádió Súlygyök című műsorának szerkesztője és műsorvezetője. Korábban a Petőfi Rádió Gordiusz magazinjának főszerkesztőjeként dolgozott, valamint számos portré- és irodalomtörténeti műsort készített. A közelmúltban, 2017. novemberében találkozhattunk vele a hírekben, amikor Újságíró Díjat vett át az MTA székházában fiatal kutatójelöltekről szóló cikkeiért, riportjaiért. Decemberben pedig Kolozsvárott a Kommunikációs napok konferencia előadójaként ismerhettünk rá nagy örömmel.

A Törley palota nemcsak az Élet és Tudomány szerkesztőségének, de Tudományos Ismeretterjesztő Társulatnak és a Természet Világa c. természettudományi közlönynek is otthont adó historizáló stílusú épület, a Józsefvárosban, a Palota negyedben.

A 19. sz. második felében, főleg az 1867-es kiegyezés után a gazdasági fellendülés és a politikai biztonság hatására sorra épültek a Nemzeti Múzeum mögötti területen az arisztokraták, nemesek, jómódú polgárok palotái, pl a Bánffy, a Festetics, az Eszterházy palota. Ebbe a sorba illeszkedett a

századvégen Ray Rezső által tervezett, öt szárnyból álló, Törley pezsgő gyáros számára tervezett belvárosi palota. A neobarokk főhomlokzat mellett a szép kovácsoltvas erkély, a mives ablak, a lépcsőház és az eredeti mennyezetet és padlóburkolatot megőrző épület megismerése is élmény volt, pedig ez csupán a helyszíne volt a színvonalas, érdekes ismertetőnek, folyóirat bemutatónak.

Nemcsak az Élet és Tudomány c. tudományos hetilap életébe pillanthattunk be Gózon Ákos előadása nyomán, hanem a Természet Világa című folyóirat főszerkesztője, Staar Gyula is bemutatta a Természet Világa című folyóiratát. Emellett a Planetárium egy munkatársa is tájékoztatott minket a természet csodájának, az égboltnak a rejtelmeibe beavató programjaikról. Örömmel értesültünk a Planetárium felújításának terveiről is.

Figyelmes házigazdánk olyan természettudományos folyóiratokból állított össze számunkra ajándécsomagot, amelyekben lovassys tanár, diák, öregdiák szerepelt szerzőként vagy tudományos cikk fordítójaként, pl. Szalayné Tóth Tünde, Freund Tamás, Papp Szilárd, Ladányi Tamás, Szilágyi Nagy Ildikó. Köszönjük kedvességét, figyelmességét.

A tartalmas előadást kötetlen beszélgetés zárta, amelyben egy kedves történet is előkerült Gózon Ákossal és a lovassys identitással kapcsolatban, amit Lázárné Lechner Ágnes révén olvashatunk az alábbiakban.

A „veszprémi maffia”

„A meghökkentő kifejezés nem tőlem származik, éppen ezért bátran dicsérhetem, ugyanis az ironikus meghatározás – mint majd kiderül – nagyon kedves fogalmat takar.

Az Öregdiák Baráti Kör egyik emlékezetes múlt évi programja keretében látogatást tettünk az „Élet és Tudomány” című ismeretterjesztő folyóirat szerkesztőségében. Vendéglátónk, Gózon Ákos főszerkesztő tájékoztatójában kedves figyelmességgel választotta ki számunkra a gazdag kínálatból a veszprémi vonatkozású folyóirat számokat. Jó volt látni az egyik 2016. évi lapban szereplő „Napkerék” című cikk illusztrációjaként a veszprémi Szentháromság tér épületeinek halszemoptikával készült felvételét, másutt Papp Szilárdnak, a főszerkesztő egykori osztálytársának beszámolóját „Giotto Zsolnán” címmel, a római Navicella-mozaik másolat művészettörténeti szenzációnak számító felfedezéséről.

A tanulságos és egyben nagyon jó hangulatú látogatás végén válthattam néhány mondatot Ákossal, ekkor esett szó az ő és több iskolatársának ragaszkodásáról veszprémi gyökereikhez és azokról a kapcsolatokról, melyek a művészeti és tudományos élet területén kötik össze őket. Ekkor idézte sógornőjét, aki mint „kívülálló budapesti” ezt a szoros összetartozást nevezte „veszprémi maffiának”.

Igen, jó érzés felfedezni ezeket a kapcsolatokat, amikor pl. az Ókovács Szilveszter által vezetett Operaházban a már nemzetközi hírű M. Tóth Géza rendező Wagner Ringjének előadásait. Felidézve az iskola 2010/2011-ben megünnepeelt 300. tanévének rendezvényeit, hány kiváló előadót ismerhettünk meg, és még hányan lehettek volna méltók arra, hogy köztük legyenek. Az ÖBK szervezésében előadást tartottak akkor idősebb, köztük még a piarista iskolában végzett, azóta sajnos már eltávozott egykori diákok is.

Hasonló alkalmak voltak a 100 éves Csermák Antal Zeneiskola ünnepség sorozatában nagy érdeklődés mellett elhangzott beszélgetések, melyeken az ott kapott útravalóra emlékeztek vissza a mára már híressé vált egykori növendékek. Telt ház előtt került sor 2016-ban Pálffy Géza a „A Szent Korona és koronázási kincseink nyomában” című filmjének bemutatójára is.

A két bátyám és köztem lévő 10, ill. 5 év korkülönbség miatt sok régi iskolai történetet hallottam, tanárokról, diákokról. Hosszan lehetne sorolni azoknak a neveit, akik az élet legkülönbözőbb területein alkottak maradandót, s a folyamat nem szűnt meg, hiszen az én kortársaim közül is nagyon sokan öregbítették/öregbítik egykori iskolánk hírnevét. Amikor pedig az ÖBK éves tájékoztatóiban az igazgató úrnak az iskola jelenlegi eredményiről szóló beszámolóit olvasom, sokszor arra gondolok, hogy én talán meg se tudtam volna felelni ilyen magas követelményeknek!

Becsüljük hát meg, és a baráti kör keretei között is erősítsük ezt a nagyon nemes és dicséretes, több generációt magába foglaló maffiát!”

E program után az Építész pincében - mely ugyancsak a Palota negyed egyik palotájában, az Almássy palotában működik – kellemes körülmények között megebédeltünk, majd idegenvezető segítségével végigjártuk a **Várkert Bazárt**. Idegenvezetőnk tájékoztatott minket a felújítás koncepciójáról is, nem csak az eredményt mutatta meg. Eszerint az eredeti állapot autentikus visszaállítása mellett az új, hatalmas belső teret a legmodernebb, XXI. század technológiával, anyagaival, építészeti megoldásaival kívánták megvalósítani.

Az eredmény önmagáért beszél, a Vár alatti lepusztult ”Ifjúsági park” helyén lenyűgöző létesítmény született újjá, kiegészülve a Lánchíd budai hídfőjétől kezdődő impozáns Duna parti rehabilitációval.

Május 8-án Bándra látogattunk, két öregdiák társunk, **Krein Józsefné Mádl Teréz /1957/** és **Schindler László /1977/** vendégei voltunk. Mádl Ferenc szobrának 2016. évi avatásán csak néhányan vettünk részt, de a többiek is szerették volna látni a Gács Barna siófoki szobrász által készített szobrot, melynek felállításához Öregdiák Baráti Körünk is hozzájárult 100.000,- Ft-tal.

E látogatást örökítette meg Krein Józsefné a Bándi Igézőjelek című helyi újságban.

„Látogatás Mádl Ferenc szobránál

2017. május 8-án a délutáni órákban a veszprémi Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiákjai Baráti Körének népes csoportja, mintegy 30 fő látogatott Bándra, hogy az évszázados hársfa alatt megcsodálják Mádl Ferenc szobrát.

Imre Frigyesné, a baráti kör elnök asszonya köszöntötte a megjelenteket, felidézte a szoboravatás ünnepélyes pillanatait, és felolvasta Albrecht Sándor, az egykori osztálytárs megható írását, aki betegsége miatt nem tudott jelen lenni. Majd Beneda Károly szintén egykori osztálytárs helyezett el egy szép csokrot a szobor talapzatánál.

Néhány gondolat Albrecht Sándor e-mail-jéből: „Annak idején együtt kezdtük a gimnáziumot. Az ott virágba szökkent barátság, lelki kapocs kopásállónak bizonyult. Ki gondolta volna akkor, hogy közöttünk van hazánk leendő nemzetközi társadalmi és tudományos magasságokba emelkedő népszerű, szeretett államelnöke, akivel együtt koptattuk az iskolapadot, aki nagy ívű felelős történelmet formáló munkássága közepette is megmaradt velem és sokakkal együtt az életét megalapozó falusi gyereknek. Nemes, nagy lélek volt. Számunkra örök példa marad. Így őrzöm, őrizzük emlékét, s így öleli, hordozza magában Bánd tiszteletre méltó közössége is. Áldó emléke követésre inti az utódokat.”

A Himnusz eléneklése után a házigazdák, Schindler László és Krein Józsefné a régi önkormányzati épületbe invitálták az öregdiákokat, ahol szerényen terített asztal várta a vendégeket. Schindler László vetítettképes sorozattal emlékezett falunk híres szülöttjére, majd Krein Józsefné olvasta fel dr. Eröss Pálné Mádl Teréz megkapó sorait, melyek 2013. augusztus 3-án hangzottak el Szentkirályszabadján, édesapjuk 110. születésnapján.

A találkozó kötetlen beszélgetéssel folytatódott, és közös fotózással zárult.

Utólagos visszajelzések telefonon és e-mailben is azt bizonyítják, hogy mindenki örömmel, élményekkel telve tért haza.

A házigazdák azzal a jó érzéssel zárhatták a napot, hogy sikerült ennek a kis falunknak hírnevét ilyen módon is öregbíteni.”

2017. május 8.

Június 12-én **Paloznakra** látogattunk Bakonyiné Gelencsér Mária öregdiák társunk meghívására. Ez a csodálatos kis Balaton parti település, mely méltán nyerte el a rangot adó Hild-díjat, legszebb arcát mutatva fogadott minket.

Látogatásunkról **Szendi Péter újságíró** így számolt be a Veszprémi Napló június 27-i számában:

„PALOZNAK - 1986-ban három piarista öregdiák kezdeményezésére a Lovassy László Gimnázium fennállásának 275. évfordulóján megalakult a Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiákjainak Baráti Köre. Nemrégiben a településen jártak.

Az egyesület tagjai minden hónap első hétfőjén találkoznak a gimnáziumban. Bakonyi Györgyné Gelencsér Mária paloznaki lakos felvetette, hogy érdemes lenne egyszer megnézni a Hild-díjas

községet. Az invitálást tettek követték, és június idusán harmincketten ellátogattak Paloznakra Imréné Pálinkás Vera elnök vezetésével.

Czeglédy Ákos polgármester köszöntötte a vendégeket s bemutatta a községet. A baráti kör tagjai megtekintették a faluházat, amelyet annak idején Antall József miniszterelnök avatott fel s a Hősök-kútját, mely Márffy István keze munkáját dicséri.

a Pongrácz-kastélyban

vendéglátónk: Márffy István

Ellátogattak az ezredéves templomba és a Pongrácz-kastélyba is, ahonnan gyönyörű volt a kilátás. A kastélyt valószínűleg az 1700-as évek második felében építették barokk stílusban. Márffy István a háromszintes, romos épületet 1978-ban vette meg, miután felfedezte Paloznakot. Beleszeretett a tájba és kihívást jelentett számára az épület felújítása.

Mivel szakmája képzőművész, a felújítást is aprólékos gondnal, a régiségek, műtárgyak beszerzésével végezte. Restaurátor fiával minden egyes bútort külön szereztek be és újíttak fel. Az épületben reneszánsz lovagterem, barokk kápolna, szalonok találhatók.

Lefele menet a társaság a stációkban gyönyörködött, valamint érdeklődve nézték azokat a díszfákat, melyeket a 2000 után született paloznaki gyerekeknek ültettek a szüleik. Megcsodálták a Millenniumi parkban található napórárt is, mely Ponori Thewrewk Aurél csillagász munkásságát dicséri.

A falubejárás után a tájház udvarán finom ebédet ettek, majd Szarka Ágnes 1957-ben érettségizett társuk vendégszeretetét élvezték. A búcsúzásnál a Paloznaki Kórus CD-jét kapta meg ajándékba a baráti kör.”

Őszi kirándulásunk úti célja ismét Budapest volt. Ezúttal a **Színház- és Filmművészeti Egyetem rektora, M. Tóth Géza** /1988/ fogadott minket a Vas utcai intézményben október 11-én. A legendás Ódry Színpadot többen még egyetemista korunkból ismertük. Kósa Ferenc legendás filmjének, a Tízezer napnak tapsoltunk itt pl. a 60-as évek második felében.

Meglepetésünkre Géza mellett egy másik volt lovassys diákkal is találkoztunk, Vonderviszt Lajossal, aki az egyetem kancellárjaként felel az intézmény működtetéséért. /”veszprémi maffia”?/

A felújításra megérett épület zsinórpadrólásán hallgattuk meg kettőjük tájékoztatóját az intézmény szigorú felvételi rendszeréről, a színészjelöltek komoly terheléséről, kemény munkát igénylő mindennapjairól.

Budapesti kirándulásunk a rengeteg turistától nyüzsgő **Várban** folytatódott. Idegenvezető kalauzolt minket a felújított Mátyás templomban, majd a Halászbástyáról gyönyörködtünk a napsütötte pesti tájban, a Dunában.

Igazgató tájékoztató a 2016/17. tanévről

Tisztelt Olvasók!

A 2016/2017-es tanévről szóló tudósításban néhány tény és néhány esemény segítségével igyekszem megmutatni, milyen munka folyik a Lovassy László Gimnáziumban, milyen eredményeket értünk el együtt, tanárok és diákok. Fontos számunkra, hogy iskolánk hosszú ideje előkelő helyet foglal el a magyarországi középiskolák között, több mutatót – érettségi eredmények, nyelvvizsgák, kompetenciamérés, felsőoktatási felvételi eredmények – figyelembe véve. A kitűzött céljaink megvalósulnak, az idejáró diákok zöme ragaszkodik az iskolához, az osztálytalálkozók visszajelzései alapján jó szívvvel gondol vissza a volt tanáira, gimnáziumi éveire. Az intézmény működtetése, a nem kötelező programok megvalósítása nem képzelhető el a szülők támogatása, a Lovassy Alapítvány a Jövőért alapítvánnyal történő együttműködés nélkül. Ezt külön is köszönöm.

A tanév krónikájához minden évben hozzátartoznak ünnepeink, ünnepségeink. A 2016/2017-es tanévben is változatos formában emlékeztünk meg nemzeti ünnepeinkről, a diktatúrák és a Holokauszt áldozatairól, az aradi vértanúkról, dr. Brusznay Árpád tanár úrról.

- Az 1956-os forradalom évfordulóján az iskolai hagyományápolás - Brusznay mellszobor megkoszorúzása, gyertyás séta a Várbeli emléktáblához – mellett, a 10.B osztályosok négy diák forgatókönyve alapján, Király Viktor tanár úr rendezésében a Tanú színpadi változatát mutatták be. Az előadás létrehozását Füléné Pió Gabriella osztályfőnök segítette. A forradalom 60. évfordulójához kapcsolódóan a Wiener Konzerthaus-ban vettek részt diákok a Magyar Rádió Zenekarának koncertjén, ahol Vásáry Tamás vezényelt. Itt említem meg, hogy az idei év Brusznay díjasa újra lovassys diák, Bognár Judit 12.A osztályos diákunk volt.
- A téli szünet előtti időszak a Mikulásvárással, a Karácsonyi készülődéssel telt. Az évek óta meglévő rendezvényeink mellett - Mikulás, cipősdoboz akció, karácsonyi koncert – új hagyomány, a Lovassy Zenekar gyertyafényes adventi koncertje is segítette az ünnepi ráhangolódást. Mikuláskor a 9/NY.B osztályosok flashmobot szerveztek a földszinti zsibongóban. Az utolsó téli szünet előtti tanítási napon a 10.A osztály elvitt minket a Százholdas pagonyba, ahol a megtudhattuk, milyen is, egy napon (vagy több napon) mikor... A Micimackó és a Négyszögletű kerek erdő alapján készült előadás több felejthetetlen jelenete, színészi alakítása remek hangulatot teremtett. Az előadás létrehozását Vondervisztne Kapor Ágnes tanárnő és Böcskei tanár úr, vagy ahogy a plakát nevezi őket tanárok segítették. A műsoron és az azt követő ebéden nagy örömünkre, az iskola jelenlegi dolgozói mellett részt vettek a nyugdíjas kollégáink is.
- Március 15-én egy korabeli szerző, nagy Ignác Tisztújítás című darabját tekinthettük meg a 10.C osztály derűs csapatának hangulatos előadásában, melyben bepillanthattunk a 19. századi jellegzetes vidéki figurák váratlan fordulatokkal, várakozással teli életébe. Köszönet Réti Anikó tanárnőnek, az osztálynak és a vendégművészeknek, Horváth Tamásnak (11.C) és Csepely Zsófiának (10.A).
- A Költészet napján a 10.D-sek Wenczel Zsuzsa tanárnő rendezésében, osztályfőnökeik Tóth Mária és Molnár Veronika tanárnők segítségével a Szavak és képek című előadásukban megmutatták, hogyan befolyásolhatja a közösség belső életét, kelthet konfliktust egy-egy erős egyéniség, egyéni ambíció, érzelem, testi, lelki betegség, de végül együtt ünnepelhettünk képeket, szavakat, a művészetet.

További rendezvényeink voltak a következők: Újra a Lovassyban volt a zenei világnapi koncert, amely éveken át szolgálta azt is, hogy gyűjtés tartsanak egy hangversenyzongora beszerzéséhez. A Steinway zongora megérkezett Veszprémbe. Azok a lovassysok, akik nemcsak ebédelni járnak a Hangvillába már hallhatták is. Fenntarthatósági napot tartottunk, ahol a vállalkozó kedvűek például

vezethettek elektromos autót, előadásokat hallgathattak meg, napelem parkba látogathattak. Az alkotókkal is beszélgethettek, akik megnézték a Szeretföld című "közösségi filmet", amely létrehozásának folyamatában rengeteg önkéntes segítő, támogató vett részt - elsősorban bándiak és veszprémiek. A Hangvillában nézhettünk meg filmet a nemzeti összetartozás napján a szent koronáról. A XX. század talán legnagyobb traumájához, a II. világháborúhoz kötődően két rendezvény volt az iskolában. A magyarországi németek kitelepítésére emlékeztünk a Wanderbündel projekt keretében, míg az Üres padok országos programhoz kapcsolódóan emlékjelet avattunk a jogelőd piarista intézmény holokauszt áldozatává vált zsidó származású diákjaira emlékezve. A különböző, de alapjaiban egy töről fakadó eseményekhez egy rövid idézet a bölcsességek könyvéből: *Ezek azok, akiken egykor nevtünk, akikből csúfot üztünk! Mi, ostobák, életüket örültségnek és végüket dicstelennnek véltük. Íme mint számolják őket isten fiai közé, s a szentek között van részük! Valóban, letértünk az igazság útjáról, az igazság útja nem fénylett nekünk, s az értelem napja nem kelt fel számunkra!*

A hagyományos diákrendezvényeink sorát a Csipetke és a diáknap nyitotta. Az idei tanévben Csipetke végén a matematika tagozatosok és osztályfőnökük Király tanár úr örülhettek legjobban. A diáknapon a legtöbb szavazatot a Konteo párt kapta. A júniusban általuk szervezett beszélgetés Likó Marcellel a Vad Fruttikból és Géczi János tanár úrral, jól egészítette ki a Bunkerrajzoló előadásról előzőleg megtartott találkozást. A DÖK megtartotta hagyományos rendezvényét az éjszakai röplabda bajnokságot, Mikulás bulit, DÖK kávé szervezett, amivel ugyanúgy a diákjogok érvényesítését, a problémák felvetését, a közvetlen kapcsolattartást kívánják erősíteni, mint a nyitott igazgatói délutánnal az intézményvezető. A DÖK kérésére kerültek további diákiszigetek beszerzésre az emeleti kiállítóterekbe illetve az énekkerem elé. Elindították a Lovassy-estek sorozatot.

A hagyományos színházlátogatások mellett a diákjaink tantermi színházi előadásokat is megtekinthettek. A Vakság, a Gyáva és az Ady/Petőfi című előadásokat beszélgetések követték az alkotókkal, meghívott vendégekkel. A német nemzetiségi tagozatosok egy németországi társulat *Das zauberhafte Sing! und Kling! – Spiel* című előadásával Mozart korába és művészetébe nyerhettek bepillantást.

Ősszel több lovassys csapat indult útnak, így jártak diákok Párizsban, Skóciában, Salzburgban és környékén, tavasszal folytatódott a zapresici kapcsolat. Az előző alma mater előadáson és az előtte lévő napokon Veszprémben bemutatkozó celjei gimnáziumban is tettünk viszont látogatást, hogy bemutassuk Veszprémet, a Lovassyt, kedvet csináljunk a szlovén diákoknak egy magyarországi cserekapcsolathoz. Azóta már folytatódott is a közös munka.

EREDMÉNYEK - Adatok

A tanév végén 608 tanulónk volt. Az iskola diákjai a múlt tanévet is jó tanulmányi eredménnyel, kiemelkedő tanulmányi, sport és kulturális versenyeredményekkel zárták.

Az iskolában a tanulmányi átlag az előző évvel megegyezően 4,38 lett. 83 diákunk kitűnő tanulmányi eredménnyel zárta az évet (14%).

A tavaszi időszakban a végzős diákjaink által tett érettségik teljes átlaga 4,86, a középszintű érettségik átlaga 4,85, míg az emeltszinten vizsgázók még ennél is jobban teljesítettek, hiszen az emelt vizsgák átlaga 4,95. A 121 végzős diák közül 77-en (64%) tettek kitűnő érettségit. 2017

szeptemberében 118 tanuló – az érettségizett diákok 97,5 %-a, a felsőoktatás hagyományos rendszerébe jelentkezők 99,1%-a - kezdhetette meg tanulmányait valamely felsőoktatási intézményben.

Az iskola által adott legrangosabb elismerést, a Jubileumi Emlékplakettet, kiemelkedő tanulmányi munkájáért és országos szintű versenyeredményéért 10 végzős diák vehette át. A 12.A osztályból Bognár Judit, Kékesi Attila, Stark Patrícia, a 12.B osztályból Kárpáti Orsolya, Kolonics Mária Veronika, Trapp Luca Zsófia, Véber Brigitta, Vörös László, a 12.D osztályból László Luca Patrícia, Ruzsiczky Lili.

Nevelőtestületi jegyzőkönyvi dicséretben részesültek a 2016/2017-es tanévben kötelességüket példamutatóan teljesítő és valamely területen országos eredményt elérő diákok közül Kadem Aziz 9/NY.A, Tölgyes Réka 9.B, Pituk Gábor 10.A, Bognár Katalin 10.C, Radnai Bálint 11.A, Arany Eszter Sára 11.B, Bicski Bálint 11.C, Németh Virág Alexandra 11.D, Csókás Csongor 12.A, Horváth András 12.A, Kovács Tímea 12.B osztályos tanulók.

Művészeti tevékenységéért, a művészeti munkaközösség javaslata alapján a nevelőtestület elismerésben részesítette Kardos Boldizsár 12.C, Sipos Sára 12.D, Fülöp Barnabás Béla 12.D osztályos érettségiző diákokat.

Sporttevékenységéért a nevelőtestület elismerésben részesítette Szabó Bence Domonkos 12.A, Markovics Dávid 12.A, Horváth Bálint 12.B, Iszak Zsombor 12.B, Balogh Ákos 12.C, Penk Richárd Bálint 12.C, Rasovszky Kristóf 12.C osztályos tanulókat.

2017-ben a Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiákjainak Baráti Köre Közösségért díját Szöllősi Judit 12.D osztályos tanuló kapta a közösség szervezésében és alakításában tanúsított példaértékű tevékenységéért, pozitív hozzáállásáért.

A legrangosabb országos tanulmányi versenyen, az OKTV-n 10 kategóriában, 30-an jutottak be a döntőbe. Az ott elért eredményeik a következők:

Bicski Bálint	11.C	OKTV angol nyelv	24. hely
Kékesi Attila	12.A	OKTV biológia	2. hely
Bognár Judit	12.A	OKTV biológia	12. hely
Arany Eszter Sára	11.B	OKTV biológia	20. hely
Rajmon Martin	12.A	OKTV biológia	36. hely
László Luca Patrícia	12.D	OKTV informatika	28. hely
Kókai Lilla	12.A	OKTV informatika	37. hely
Balogh Ákos	12.C	OKTV informatika	43. hely
Papp Boróka	12.A	OKTV informatika	50. hely
Pogány Domonkos	12.C	OKTV informatika	28. hely
Arany Eszter Sára	11.B	OKTV kémia	3. hely
Fülöp Barnabás Béla	12.D	OKTV magyar irodalom	12. hely
Radnai Bálint	11.A	OKTV matematika	2. hely
Stark Patrícia	12.A	OKTV matematika	11. hely
Horváth András	12.A	OKTV matematika	18. hely
Csókás Csongor	12.A	OKTV matematika	25. hely
Rádli Álmos	12.A	OKTV matematika	30. hely
Trapp Luca Zsófia	12.B	OKTV német nemzetiségi	1. hely
Arany Eszter Sára	11.B	OKTV német nemzetiségi	7. hely
Kovács Tímea	12.B	OKTV német nemzetiségi	8. hely

Véber Brigitta	12.B	OKTV német nemzetiségi	10. hely
Vörös László	12.B	OKTV német nemzetiségi	13. hely
Bogdán Róbert	11.B	OKTV német nemzetiségi	15. hely
Takács Bianka	11.B	OKTV német nemzetiségi	17. hely
Vörös László	12.B	OKTV német nyelv	4. hely
Trapp Luca Zsófia	12.B	OKTV német nyelv	9. hely
Naszer Tamara	11.A	OKTV német nyelv	28. hely
Danajka Balázs	11.B	OKTV német nyelv	32. hely
Pribelszki János	11.A	OKTV történelem	8. hely

Az alsóbb évfolyamosok számára meghirdetett tanulmányi versenyeken számtalan kiemelkedő eredményt értek el a diákok. Ezek részletesen megtalálhatók az iskolai honlapon. A Zrínyi/Gordiusz Országos Matematika Versenyen a Lovassy László Gimnázium az összesített eredmények alapján 2017-ben 9. alkalommal is az ország legeredményesebb vidéki négyosztályos gimnáziuma lett.

A tanév legkiemelkedőbb diákolimpiai sporteredményei a következők:

Kézilabda Diákolimpia	fiú csapat	2. hely
Röplabda Diákolimpia	fiú csapat	4. hely
Röplabda Diákolimpia	lány csapat	6. hely
Strandröplabda Diákolimpia	lány csapat	2. hely

Diákolimpiák – egyéni

Domján Réka	12.D	taekwon-do	2. hely
Naszer Júlia Ráhel	9/NY.B	taekwon-do	3. hely
Göncz Anna	12.D	atlétika	6. és 7. hely
Horváth András	10.C	atlétika	13. és 16. hely
Péntek Márton	10.C	tájékozódási futás	2. hely (váltó)
Tokai-Kiss Bálint	9.D	tájékozódási futás	14. és 17. hely
Berzsenyi Bence	9/NY.A	tájékozódási futás	24. és 31. hely
Stark Péter Bence	10.C	országúti kerékpár	3. hely

A Lovassy Színpad az Országos Diákszínjászó Találkozón Rosencrantz és Guildenstern előadással Arany minősítést és a zsűri különdíját, a Beckett díjat kapta. Bölcsföldi Anna a „Tiszán innen Dunán túl” népdaléneklési verseny megyei fordulóján arany minősítést, a Szárnyaló népdalünnepen, Tökölön ezüst minősítést kapott.

Az idei évben is jutalmazták különböző szervezetek az iskolánkban hosszabb ideje kiemelkedő munkát végző kollégák egy részét. Dr. Szalainé Tóth Tünde tanárnő a Szegedi Tudós Akadémiai Program Szent-Györgyi vezetőtanára címet, illetve Kiváló versenyfelkészítő díjat kapott az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyek kapcsán végzett kiemelkedően eredményes és áldozatos tehetséggondozó munkája elismeréseként. Dr. Oroszné dr. Takács Katalin tanárnő részére a Magyar Tudományos Akadémia Főtitkára pedagógusi munkája mellett elért érdemes tudományos eredményéért Pedagógus Kutatói Pályadíjat adományozott. Márkus Csaba tanár úr és Schindler László tanár úr szintén Kiváló versenyfelkészítő díjat kapott az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyek kapcsán végzett kiemelkedően eredményes és áldozatos tehetséggondozó munkája elismeréseként. Kiss Zoltán tanár úr a magyar kémikusok egyesületének dicsérő oklevelét kapta

kiváló tehetséggondozó munkájáért. Réfi Rita, iskolánk védőnöje Veszprém Megyei Jogú Város elismerő oklevelét vehette át.

Tisztelt Öregdiákok! Kedves Barátaink!

Naprakész információkhoz juthatnak az iskoláról a folyamatosan frissített honlapunkon - www.lovassy.hu. Kérjük, segítsék az iskolánk munkáját, amennyiben arra lehetőségük van, nyújtsanak anyagi támogatást az iskola „Lovassy Alapítvány a Jövőért” alapítványán keresztül, vagy közvetlenül. Továbbra is szeretettel várjuk mindannyijukat a Lovassy László Gimnázium rendezvényein.

Veszprém, 2018. február 14.

Schultz Zoltán
igazgató

Jubiláns érettségi találkozók

1952/VIII.

Amíg lehet (és tudunk) - találkozzunk!

A Veszprémi Piarista Gimnázium Hessz Ödön osztályának 65. érettségi találkozója volt 2017 őszén Veszprémben a Horváth-kertben.

Ez az osztály még 1944 őszén indult a II. világháború legszörnyűbb évében (bombázások, harcok közepette), de piarista iskolában, piarista szellemben, piarista tanárokkal! Az első négy év (az államosításig) alapozta, formálta meg az osztály szellemi arculatát, erkölcsi irányzatát, ami a további (felső) négy évben sem változott.

1952-ben 42-en érettségiztünk, ennek több mint 60 %-a felsőfokú, egyetemi végzettségű lett /orvos, mérnök, tanár, jogász, művész, vegyész, fizikus/. Igen összetartó osztály voltunk/vagyunk. A rendszeres találkozások fontosak voltak számunkra (először csak 5, majd évenkénti), ahol néhány órára visszapörgettük az idő rozsdás kerekét, és boldogan emlékeztünk ifjú éveinkre, bohémságainkra...

2002-ben, az 50-éves jubileum alkalmából szerkesztettünk egy „Emlékfüzetet”, amelyben összefoglaltuk az addigi életünket, diák csínytevéseinket fotókkal, történetekkel színesítve.

65 éves, mostani találkozóikon - sajnos – már csak 6-an vállalták az utazást egészségi okok miatt. Egymás üdvözlése után végigszaladtunk az osztály névsoron ismertelve padtársainkról szerzett információkat, majd néma felállás mellett emlékeztünk elhunyt tanárainkra és diák-társainkra.

Végezetül a „Lovassy László Gimnázium és az iskola Öregdiákjainak Baráti Köre” képviselőjében jelen lévő Imréné Pálinkás Vera átnyújtotta a jelen lévőknek a vas matura emléklapot.

Abban a reményben, hogy ha Isten is engedi, jövőre is megpróbálunk egy találkozót megszervezni néhányunknak, akik még „mozgékonyak” vagyunk.

Hamvai László

1952/VIII. osztály

1957/IV.B

Igen! 60 éves osztálytalálkozóról van szó, melyet a Lovassy László Gimnázium egykori IV. B osztálya ünnepelt szeptember 20-án. Nincs ebben semmi különös, hisz akik ilyen szép kort megélnék, ünnepelnek, és ünneplik őket. De mivel ez nem szokványos találkozó volt, érdemes róla írni.

Már hetekkel ezelőtt megjött a meghívó a találkozó helyéről és időpontjáról. Nagyon készültem rá! Gerey Gyöngyvér, kedves osztálytársunk lakása volt a találkozó helyszíne. Könyvtárszobájában viszontláthattuk régi tablónkat. Meghatódva álltuk körbe, és emlékeztünk. Miért itt? Ennek bizony története van. Néhány évvel ezelőtt osztálytársunk, Kocsis Miklós a végső pusztulástól mentette meg. Régi gimnáziumunk kazánházában a hetvenes évek végén fűtésre volt előkészítve a többi régi tablóval együtt. Osztálytársunk munkájánál fogva kazánokat ellenőrzött, így akadt az értékes zsákmányra. A keretet addigra már eltűzelték. Ezért vajon ki lehetett a felelős? Miklós hazavitte, egy ideig otthon őrizte, aztán az osztálytársakkal együtt megbeszélték a tennivalókat. Így került a tablónk Gerey Gyöngyvér lakásába. Az első az volt, hogy Brusznjai tanár úr fényképe végre felkerülhetett a helyére. 1957-ben erről szó sem lehetett, fényképét egyénileg őrizte meg mindenki. Azután Hungler Judit férje rendbe hozta, bekeretezte a tablót.

Dél előtt 11 órakor találkoztunk Gerey Gyöngyvér lakásán. Pontosan délben elindultunk a várba Brusznjai tanár úr emléktáblájához. Koszorúztunk, és elénekeltük a Szózatot. Koszorúnk szalagján ez állt: TISZTELETTEL EMLÉKEZÜNK 1957-2017 - IV.B. Utána néma csendben mindenki emlékezett a tanár úr történelmére és latin óráira.

Ismeretség révén bemehettünk régi iskolánk udvarába. A kilincsre egy szál fehér rózsát kötöttünk, a szalagra ez volt írva: „Mindig Te maradsz az ALMA MATERÜNK” Itt kissé meghatódva elhangzott a Gaudeamus igitur és a Ballag már a vén diák. Az épület és környéke siralmas állapotban van. Néhány éve a piarista rend háromszáz évvel ezelőtti veszprémi letelepedését ünnepeltük. Akkor még reménykedtünk, hogy egykori iskolánkat majd megmentik, hisz oly sok híres embert nevelt az országnak. Tévedtünk.

Mint az elején említettem, nem volt hagyományos ez a találkozó: nem ülhattünk be egykori iskolapadunkba, nem jelenthetett a „hetes” osztályfőnökünknek, nem nyújthatta át neki a szokásos virágcsokrot, hisz már nem él. Elmaradtak az egyéni beszámolók is, mivel évente találkozunk, szinte mindent tudunk egymásról. A hivatalos program a piarista templomban folytatódott, melyhez mi ugyan nem kötődtünk, mert köznapokon zárva volt, vasárnap meg nem nézték jó szemmel, hogy a diákok templomba járnak. Itt egy szívhez szóló hálaadó imát olvasott fel Jelinkó Piroska, melyet egyik osztálytársunk lánya, Dorn Réka írt számunkra, aki Békéscsabán evangélikus lelkész. Idézek belőle: „Istenünk, szerető Mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy összegyűjtöttél bennünket, nem hagyod, hogy lazuljanak a köztünk lévő erős szálak. Köszönjük életünk nyomorúságait, minden nehézséget, melyek megtanítottak harcolni és bízni Benned. Köszönjük örömeinket, melyeket mindennap jólélekkel vehetünk Tőled, mert azok is a Te ajándékaid. Köszönjük, hogy tudhatjuk, Rád mindig számíthatunk, magunkat, jelenünket, jövőnket, szeretteinket nyugodtan Rád bízhatjuk. Kérünk, légy velünk, és mi hálával tesszük kezedbe mai és minden elkövetkezendő napunkat. Ámen”

Befejezésül elhangzott a régi magyar himnusz: Boldogasszony anyánk. A délután utolsó programja következett: közös ebéd a Decanter étteremben. Hosszú, terített asztal várt bennünket. Tizenhatan álltuk körül, kéz a kézben, közben halk zene szólt: Azért vannak a jó barátok...

Az egész találkozó legmeghatóbb pillanata következett: gyertya és mécsesek gyújtásával emlékeztünk 13 elhunyt osztálytársunkra. Gerey Gyöngyvér olvasta a névsort és az elhalálozás évét. Két osztályfőnökünkkel kezdte: Kajtár Józsefné, Léja Etelka. Minden névnél újabb mécses gyújtott Jelinkó Piroska. A találkozón jelen volt Imre Frigyesné, a Lovassy és volt Piarista Gimnázium Öregdiákjai Baráti Körének vezetője. Tőle vehettük át a GYÉMÁNT MATURA oklevelet. Nagyra értékelte azt a közösségi szellemet, mely osztályunkat jellemzi, hisz minden Bruszniai koncerten jelen vagyunk. Évekkel ezelőtt a 301-es parcellánál a tanár úr sírjánál is az egész osztály leróta kegyeletét.

A találkozó következő meglepetése egy új kis tabló, mely a régi mintájára készült igényes kivitelben. Felirata a következő Tompa Mihály idézet:

„Mert a boldogságra kevés csak a jelen,
A multon épül az s az emlékezeten”. 1957-2017.

Az elhunyt osztálytársak fényképe helyén egy kis kereszt és az elhalálozás éve, alatta a név olvasható. Rólunk mai, mostani arcunkkal készült képek vannak a tablón. Ezt követően Bán Mária az összetartozásról szóló verset olvasott fel. A találkozó napjára testi-lelki bajainkat ajtón kívül hagytuk. A napot Glück Anna hatalmas tortájának elfogyasztásával fejeztük be.

Végül megköszöntük a szervezők fáradozását, és azt kívántuk, hogy az Isten tartsa meg őket nekünk még sokáig erőben, egészségben.

Mádl Teréz

1957/IV.D

A 60 éves osztálytalálkozót Gubicza Ferenc szervezte nagy gonddal.

A érettségizett 32 diákból tizenhárman tudtak eljönni a találkozóra, ami Várban az alábbi osztálykép készítésével indult az öreg épület bejárata előtt.

Akiknek egészségi állapota engedte, meglátogatta az Érseki palotát, benne a kiegészítés és koronázás 150. évfordulójára készült kiállítást, valamint a Boldog Gizella gyűjteményt. A Szent György kápolna különösen érdekes volt számukra, mert történelem tanáruk, Hungler József fedezte fel helytörténeti kutatásai során.

A gazdag délelőtti program után a közös ebédnél vették át az Öregdiák Baráti Kör ajándékként a megjelentek a gyémánt matura emléklapot. Élénken érdeklődtek az öreg Lovassy sorsa iránt. Örömmel vették az épület felújításának még nem pontosan kirajzolódó tervét, különösen azt, hogy iskolatörténeti kiállítás fogja őrizni a más funkciójú intézményben is a több évszázados múlt emlékét.

Ezúton szeretném megköszönni az Öregdiák Baráti Kör nevében azt a komoly anyagi és „természetbeni” támogatást, amit Gubicza Ferenc, mint alapító tag nyújt egyesületünknek. Első hétfői összejöveteleinken, melyeket rendre „szeretetlakomával” végződnek, valamint kirándulásaink alkalmával a tőle származó finom balatoni borokkal koccintgattunk.

Isten tartsa meg sokáig ezt a jó szokását!

1967/IV.A

Az osztály 50 éves találkozóját Nagy Károly szervezte rendszeresen megtartott 5 éves találkozók után.

Rövid tájékoztatójában elmondta, hogy 1967-ben harmincegyen érettségiztek, de tíz hajdani osztálytárs már nem érthette meg a jubileumi osztálytalálkozót, négyen pedig betegség miatt hiányoztak – igazoltan. Ők is szomorúan vették tudomásul anyaintézményük szomorú állapotát, és örültek az esetleges megújulás hírének. A „kötelező” osztálykép elkészítése után a Hungária Étteremben folytatódott a program, ott örömmel vették át az ÖBK képviselőjétől az arany matura lapokat.

1967/IV.A

1967/IV.B

A Veszprémi Lovassy László Gimnázium 1967-ben végzett IV.B osztálya 2017. szeptember 16-án tartotta 50. éves érettségi találkozóját.

Az osztálylétszám 35 volt, ebből megjelentünk 23-an, meghalt 9, egy fekvő beteg, akit néhányan előzőleg meglátogattunk, 2 osztálytársunkról nem tudunk semmit.

A találkozó a Várban kezdődött, ahol vidáman gondoltunk vissza az ott eltöltött négy évre, miközben a másik szemünk sírt az épület állapota miatt.

A Várbeli látogatás után átvonultunk a Gyarmati Panzióba. Nagy örömünkre szolgált, hogy a Veszprémi Öregdiákok Baráti Köre nevében Farkas Béla üdvözölte a találkozó résztvevőit és mindenkinek átadott egy Emléklapot.

Egyperces néma felállással tisztelegtünk elhunyt és súlyos beteg tanáraink előtt, akik nem tudtak már eljönni. Szeretettel gondoltunk az osztályfőnökönkre, Kapor Károlynéra, akit betegsége akadályozta megjelenésében.

Lelkész osztálytársunk megható, szívhez szóló megemlékezése nyitotta találkozásunkat. Szép volt, köszönet érte.

Elhunyt osztálytársainkra a helyi újságban megjelentetett emlékezéssel is gondoltunk. Megjelent a Veszprémi Naplóban 2017. szeptember 16-án.

„A Veszprémi Lovassy László Gimnázium

1967-ben végzett IV.b osztálya

2017. szeptember 16-án tartja 50 éves érettségi találkozóját.

Ez alkalomból szeretettel emlékezünk azokra az osztálytársainkra,
akik már nincsenek köztünk:

**Antal Sándor, Benedek Valéria, Gönczöl László, Kerékgyártó Mihály, Puskás
János, Raffai Ilona, Rauschenberger Miklós, Vér Katalin, és Weisz János.**

Emléküket szívünkben őrizzük."

A találkozó egy finom vacsorával egybekötve, kötetlen beszélgetéssel és sok vidám emlék felelevenítésével zajlott. Jó volt ismét kicsit lovassysnak lenni.

Már a hosszú úton járó osztálytársaink sírhalmaikat kisebb csoportokban megkoszorúztuk Veszprémen kívül is.

Egy IV.B-s öregdiák

1967/IV.B

1967/IV.C

„Újra együtt az osztály! 2017. június 20.

Nemrégiben jeles eseményre gyülekezett össze Veszprémben a Lovassy László Gimnázium 1967-ben maturált 4.C osztálya. Kora délelőtt az Óváros téren találkoztunk.

Ilyen alkalmakkor óhatatlanul van az emberben valami félszepség: megismerek-e mindenkit, és főleg ők megismernek-e engem? Általában a találkozókat számon tartó népség vagyunk, így az öt éves időtávlat e tekintetben nem jelent túl nagy rizikót, inkább az, hogy a kerek évszám olyanokat is hazacsábít, akivel jószerint az érettségi óta nem találkoztunk. A szokásos örömködés után nekivágtunk a várfeljárónak.

A vár egyetlen utcácskájának közepén árválkodik az alma materünk. Tudomásunk szerint nincs is jelenlegi funkciója, sőt a városvezetésnek sincs erre alternatívája. Mivel csak kívülről szemrevételezhettük diákéveink színhelyét, a szokásos protokolláris osztályfőnöki órára a Szaléziánium különtermében kerülhetett sor. Sajnos tanáraink egy kivételével már az égi katedrán oktatnak, így jelenlegi tiszteletbeli osztályfőnökünk Takács József tanár úr, akit akkori pályakezdőként az osztályukkal vert meg a sors.

A rendhagyó osztályfőnöki órán Pálinkás Vera elnök asszony - a gimnázium öregdiákjainak baráti köre nevében - köszöntött bennünket, tájékoztatást adva a szervezet céljairól és mindennapjairól. Végül valamennyien arany matura emléklapot kaptunk az ötven éve sikerrel abszolvált vizsga emlékére. Az osztályfőnöki órák kihagyhatatlan része a személyes beszámoló, akik rendszeresen jártak a találkozókra, ott az utolsó öt év jelentősebb történéseiről, a notórius hiányzók a hosszabb életszakasz dolgairól számoltak be. Az asztal körül ülők, a főmérnök és a főorvos, a vállalatvezető és a vállalkozó, a honvéd ezredes, az óvónő és a köztisztviselő időközben főállású nagypapákká és nagymamákká változtak, unokáik és családtagjaik szeme fényéivé.

Beszámolóikból is ez tükröződött, sorsukkal megbékélt, kiegyensúlyozott szeniorok taglalták életük folyását. Azt nem merném állítani, hogy az évek során bölcsőbbek lettünk, mégis valami emelkedettség volt tapasztalható, talán köszönhetően a kerek évszám kicsit nyomasztó érzésének is. A személyes történések mellett sokunk azt is kifejezte, hogy mit adott neki tudásban, emberségben, tisztességben a középiskolánk, amihez bátran vissza lehetett nyúlni életünk során. Ragaszkodva hagyományainkhoz, a rendhagyó osztályfőnöki órát Berki Emília főorvos asszony gyönyörű versmondása zárta.

A várból visszatérőben az emlékezés virágait helyeztük el volt iskolánk kapujában. Közkívánatra színhelyül egy paloznaki, panorámás pincét választottunk, ahol magunk vagyunk háborítatlanul. A megközelítéshez az ötven éve maturáltak zsebében ott lapult az okos telefon, benne a tethely GPS-koordinátaival. Korunkbeli vendéglátónk fogadóitallal várt bennünket, amiből az autodidakta arácsi szőlősgazda a tájra jellemző rizling íz- és illatjegyeit vélte felfedezni. A főszervezőnk, Bálintné Soltész Márta által megrendelt cateringszolgálat óramű pontossággal megjelent. Persze a feszélyezettség, kivagyiság felnőtt korunkban sem volt jellemző a csapatra, visszatértek bece- és gúnyneveink.

Gasztronómiai utazásunk fénypontja egy veszprémi cukrászda tulajdonosnőjének ünnepi kollektója volt. Kálózy Klára asszony munkatársai kitétek magukért, zserbók, habos sütemények, sósak és édesek nem sokáig kellették magukat. Ellazulva, mint a jóllakott óvodások sűtkéreztünk a napfényben, néha évődve, néha komolyra fordítva a szót próbáltuk bepótolni, kicserélni élményeinket, érzéseinket. Emlékezetes összejövételünk volt, köszönjük, Veszprém, köszönjük, Lovassy.”

Dr. Flink Ferenc

1967/IV.D

A Lovassy László Gimnáziumban 50 éve, 1967-ben érettségizett IV.D osztály volt diákjai 2017. május 24-én tartották meg a jubileumi találkozójukat.

A Várban található hajdani alma mater udvarán délben volt a gyülekezés. Sajnálattal tekintettek az elhanyagolt, romló állapotban lévő épületre. A csoportban kedves színfoltot jelentett az egyik osztálytárs, Nagy Erzsébet matrózblúzos megjelenése. Sajnos, a volt tanárok közül csak Varga Gábor tanár úr tudott eljönni. Az osztály az iskola vaskapujára egy emlékszalagot helyezett el.

Ezt követte a pezsgős koccintás a találkozás öröme a Pannon Egyetem egyik várbeli épületének a teraszán. Innen gyönyörű a kilátás a Viaduktra, a város nyugati részére.

Az ünnepi ebédre a Gizella Étteremben került sor.

Előtte Kocsis István – e sorok írója - tartott emlékező beszédet. Arról szólt, hogy az elzárt pulai falusi körülmények közül a városba került ifjúnak az életében a 4 éves gimnáziumi időszak sok szempontból meghatározó jelentőségű volt. Itt alapozódott meg benne igazán az önálló gondolkodásra törekvés, a világról mind többet tudni és megérteni akarás igénye, az új jelenségek iránti nyitottsága, világszemlélete. Itt alakult ki a művészetek, a színház, a komolyzene szeretete is.

Mindebben nagy segítséget jelentett neki egyrészt a gimnázium szellemisége, a tanárok munkája, amelynek a legjellemzőbbjei a következők voltak: a diákok tisztelete, alapos szakmai munka, igényes követelmények és reális értékelés, osztályozás. Az érés folyamatában másrészt az osztálytársak szerepe is lényeges volt. Az osztályban a szerénység, a kölcsönös tisztelet, a másik egyenrangúként való elfogadása, a nehézségeken segíteni akarás volt a jellemző. Az előbb vázoltak miatt a gimis éveire jó érzéssel, hálával tud gondolni.

A beszédet követően néma csendben, gyertyafény mellett emlékeztek az elhunyt tanáraikra, osztálytársaikra.

Az ebéd csúcspontját az emléktorta elfogyasztása jelentette.

Ezután a régi diákevek közös emlékeinek, élményeinek a felidézése következett. A korabeli hangulatot jól szemléltették a vetített fényképek. Ezek nagy részét az egyik osztálytárs, Perger Ferenc készítette a tanórákon, szünetekben, az osztályteremben, a fizika szaktanteremben: tanárokról, diákokról.

A találkozó végén Imréné Pálincás Vera, a gimnázium Öregdiákjai Baráti Körének elnöke tartott ismertetőt a szervezet megalakulásáról, tevékenységéről. Kérte, hogy az osztályból is minél többen legyenek tagjai a Körnek, majd átadta a megjelenteknek az arany matura emléklapot.

Késő délután a tartalmas, jó hangulatú együttlétet az elköszönés, a búcsúzás percei zárták.

1967/IV.D

1967/IV.E

„A találkozó a klasszikus formások szerint zajlott: "osztályfőnöki óra" Molnár Antal tanár úr vezetésével, osztálytársak megemlékezése az elmúlt ötven évről, evészet-ivászat, elbeszélgetések egymással, bolondozások, fotózás. Örültünk egymásnak.

Idén ha megérjük, ugyanaznap /IVÓ napon/, nem szervezett módon ugyanott összejövünk. A számaink: negyvenen kezdtünk elsőben, huszonöten érettségiztünk, hat elhunytunk volt a találkozó időpontjában és tizenheten vettünk részt a rendezvényen. Két betegünk volt, akik nem tudtak eljönni.”

Balázs István

1967/IV.E

1992/IV.D

Osztályának találkozóját Vörösházi Noémi szervezte.

Benedikty Lászlóné „osztályfőnöki óráján” hangzottak el beszámolók a gyorsan elszálló 25 évről.

Ugyanitt vették át az ezüst matura emléklapot az Öregdiák Baráti Kör elnökétől.

A találkozó a szokásos módon közös, jó hangulatú vacsorával folytatódott.

Érdekességként érdemes megjegyezni, hogy ugyanebben az esztendőben a találkozót szervező Vörösházi Noémi édesapja 50 éves találkozásán arany matura emléklapot kapott. Egymásba kapcsolódó lovassys generációk történetét lehetne megírni csak az érettségi találkozók történetét vizsgálva...

1992/IV.D

Búcsúzunk halottainktól

*„Akárki is volt ő, de fény, de hő volt.
Mindenki tudta és hirdette: ő volt.”
/Kosztolányi: Halotti beszéd/*

Fábics Mária /1941/

Fia, Fábíán András értesített minket halálhíréről, tőle kaptuk az alábbi – rövidített formában közölt - életrajzot.

„Édesanyám 1923-ban született Budapesten... Érettségi vizsgát a Veszprémi Piarista Gimnáziumban tett 1941-ben. 1947-ben ment férjhez dr. Fábíán Károlyhoz. Házasságukból két fiú született.

1961-ben levelező tagozaton útépítő technikus oklevelet szerzett, és az ERŐTERV-nél és az OLAJTERV-ben dolgozott.

1961-ben szüleink elváltak, anyám a következő évben újra férjhez ment Tárkányi László okl. bányamérnökhöz, aki gimnáziumi osztálytársa volt.

A házassággal a család két lánnyal bővült.

Nevelőapánk 1976-ban elhunyt, anyám nyugdíjazása után több mint 25 évig az MTA Földrajztudományi Kutatóintézetben dolgozott.

Hobbija az utazás, a zene mellett a bridzs volt, haláláig tagja volt az Óbudai Társaskör Bridzsklubjának.

Életének 94. évében hunyt el, gyászolják fiai, nevelt lányai és öt unokája.”

Fábián András

Dr. Kevés Istvánról /1950/,

aki 1950-ben érettségizett az államosított gimnáziumban, és aki az ÖBK alapító tagja volt, osztálytársa emlékezett meg:

„Nyugalmazott honvéd ezredesként töltötte pihenő éveit.

2017. szeptember 20-án búcsúztatták a gödi Szent István Templom urna temetőjében hatalmas részvétellel, katonai tiszteletadással. A férjnek, az édesapának, a nagyapának, a dédapának és nagyon sokak barátjának kijáró tisztelettel.

Egész életében szinte gyermeki szeretettel, vissza-visszajáró szorgalommal ragaszkodott szűkebb hazájához, Veszprémhez és Mencshelyhez. ahol szülei nyugszanak.

Egész életében országos felelősségű munkát végzett a honvédség kötelékében. Magyarorsághoz, iskolájához hű emberként a piarista diákmúlt, a piarista rend emlékeinek gondozója, őrzője. Szellemi és gyakorlati segítője az öregdiák mozgalomnak.

Az 1950-ben végzett osztály ügyeinek őrzését mindig személyes feladatának tekintette.

Humanista szellemisége, munkássága, család- és emberszeretete mindenkor példaértékű!

Emlékét szerető barátsággal a szívünkben őrizzük!”

Albrecht Sándor

Pálincás Tivadarra /1952/,

szeretett bátyámra, mint öregdiákra is fájó szívvel emlékezem.

Már kispályás korában kitűnt nemcsak jó tanulmányi eredményével, de sportteljesítményével is az asztalitenisz és a labdarúgás terén. Szép karriert ígérő pályáját nem futhatta be, édesapánk halála után, mint családfenntartó nem testnevelő tanár, hanem kárpitos lett, méltó utódja arany kezű apánknak.

Élete nagy álmáról, a sportról és a fiatalok neveléséről azonban nem mondott le, ificsapat edzőjeként végzett tanítványai által is elismert munkát.

A nyolcvanas években komoly betegség után felépülve 1990-ben a rendszerváltoztatás idején megvalósulni látszott ifjúkori álma. Felsőörsön, a Pocca dűlőben vállalkozásba kezdett, meghirdette a cserkész hagyományokat is feltámasztandó „Tábor a magyar ifjúságért!” programot. Szinte a két kezével építgette élete álmát, volt néhány szép éve, amikor „Tibi” bácsi íjászkodásra, teniszezésre, focizni tanította táborában a kisiskolásokat, időnként középiskolásokat is.

Felsőörsi pincéje több hangulatos osztály- és öregdiák találkozó helyszíne is volt, szívélyes vendéglátása a résztvevők örök emléke maradt.

Öregségét meghatározó egészségkárosodása, agyvérzése is itt érte, aminek következtében élete hátralevő részét visszavonulva, családi körben töltötte, de családi együttléteink alkalmával, bámulatos memóriával kifogyhatatlanul emlékezett a régmúlt szép időkre.

Emlékei mellett három gyerekétől származó hat unokája és négy dédunokája szeretete éltette novemberben bekövetkezett haláláig.

Reméljük, az égi mezőkön is boldogan rúgja a labdát!

Solymosi János /1952/

Solymosi János 1933. október 10-én látta meg a napvilágot Veszprém városában, egy hétgyermekes család szülöttjeként.

Az ifjú János már 12 évesen megkezdte kántori pályafutását szülővárosában a Regina Mundi templomban. Ebben az időszakban lett a veszprémi Piarista Gimnázium diákja is, ahol később érettségi vizsgát tett. 1961-ben szerzett orgonaművészi diplomát a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Felsőfokú tanulmányait olyan kiváló eredmények mellett teljesítette, hogy – a kor szellemének megfelelő elnevezés szerint – Vörös Diplomát kapott. (A Summa cum Laude minősítést akkoriban így nevezték.)

A Magyar Rádiónál helyezkedett el mint zenei szerkesztő. Solymosi János első időszakában a Népzenei Rovatnál tevékenykedett, majd a '90-es évektől nyugdíjazásáig az Egyházzenei Szerkesztőség vezetője lett.

Az általa is szerkesztett rádióműsorok közül a legismertebbek voltak: Üzenetek, Népzenei hangos újság, Színes népi muzsika, A magyar népdal hete, Ünnepek zenéje, Musica Sacra. Szerkesztői munkásságáért számos alkalommal nívó díjban részesült. 1985-ben pedig magas minisztériumi kitüntetéssel ismerték el a magyar zenekultúra hagyományainak ápolásában végzett tevékenységét, és átvehette a Kiváló Népművelő kitüntetést.

Nyugdíjas időszakában a Katolikus Rádióknak is készített műsorokat, illetve a Szent István Rádiónál a fiatal szerkesztőket is tanította.

Rádiós munkája mellett évtizedeken át vezette Budapesten a Rezső téri Bazilika kórusát, és 2016-ig, közel 70 éven át kántori szolgálatot látott el. 2017. szeptember 15-én türelemmel viselt betegség után, 83 éves korában adta vissza lelkét Teremtőjének. Utolsó szolgálati helyének altemplomában helyezték hamvait örök nyugalomra 2017. október 13-án. /Solymosi Klára/

Székely Tibor /1957/

Váratlan halála nagy veszteség számunkra is. Ő fogta össze a Budapesten élő veszprémi öregdiákok egyre fogyatkozó csapatát Horeczky Károly öregdiák társunk visszavonulása után.

Köszönet érte!

A cinkotai temetőben őt búcsúztató Petrovics Sándor és az osztálytársak nevében búcsúzó Gerey Gyöngyvér gondolataival búcsúzunk Tőle:

„Székely Tibor jogász családban született. A háború után minden vagyonuktól megfosztva új életet kellett kezdeniük. Gimnáziumi tanulmányait Veszprémben végezte, ahol Bruszniai Árpád tanítvány a volt. Érettségi után a miskolci egyetemen szerzett bányamérnöki diplomát, nagyon szerette munkáját, mérnökként is lenn dolgozott a bányában. Később az Ipari Minisztériumban hasznosította szakmai tapasztalatait.

Kerületünkben hazafias rendezvényeken tűnt fel. Részt vett pl. Mindszenty hercegprímás szobrának felállításában, a róla szóló konferenciákon, minden 1956-ra emlékező rendezvényen...” /Petrovics Sándor/

„Megdöbbenő volt a halálhíre, mert olyan osztálytárs ment el, aki szeptemberben még együtt örült velünk a 60 éves találkozókon. Egy olyan diáktárs, aki ezer szállal kötődött Veszprémhez. Itt élt szüleivel, testvéreivel, itt töltötte ifjúsága szép éveit. a diákkorát. A középiskolában olyan tanároktól kaphatta a tudást, emberi tartásból a példát, mint Bruszniai Árpád, Knoll János, Monori Gyula, Féja Endre. Olyan osztálytársakat kapott, akikkel nemcsak az öt évente menetrendszerűen megrendezett találkozókön volt együtt, hanem a köztesidőkben is gyakorta. Olyan barátságokra, kapcsolatokra talált itt, melyeket érdemes volt őrizni egy életen át. Ő ezt tette.

Sajnos a legközelebbi teljes létszámú összejövételünk már „égi” lesz... De hisszük, hogy lesz, és majd akkor és ott újra felelevenítjük, átéljük az együtt töltött idő szép emlékeit. Addig is köszönjük, hogy társunk voltál! Szia Tibi, Tibusz ISTEN VELED!” /Gerey Gyöngyvér/

Terveink a 2018. évre

Minden hónap első hétfőjén 16 órakor találkozunk a Lovassy Gimnáziumban január, július és augusztus kivételével.

Néhányra **hívunk vendégeket**, akikkel munkájukról, hivatásukról, életútjukról beszélgetünk.

április: Tóth János/1973/ operaénekesssel beszélget osztálytársa Fábián Péter

május: dr. Csiszár Miklós/1960/ Óvári Ferencről tart előadást

június: Gráfik Imre szombathelyi professzor Pesovár Ferenc /1949/
néprajztudósról tart előadást

szeptember: Csomay Zsófia /1958/ Prima-díjas építészmérnök bemutatkozása

október: Porga Gyula polgármester és dr. Strenner Zoltán önk. képviselő

Vendégségbe megyünk

Freund Tamáshoz /1977/ akadémikus agykutatóhoz Budapestre

Balatonalmádi polgármesteréhez, Keszey Jánoshoz /1976/

Pécsre a Zsolnay negyedbe?

Vászolyba júniálisra?

Gyere velünk, gyere hozzánk Te is! Szeretettel várunk!